

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 231.

V Ljubljani, v ponedeljek 10. oktobra 1892.

Letnik XX.

Trodržavna zveza in naša država.

Vsako leto se v odsekih delegacij govori tudi o trodržavni zvezi. Dosedaj se je ta zveza navadno le hvalila, kot neizogibno potrebno za ohranjenje miru. Letos je pa v delegaciji se našel mož, ki se je upal postaviti malo na drugačno stališče in je izrekel svoj dvom o koristi take zveze in je celó priporočal zvezo z Rusijo. V madjarskih in nemških novinah je zaradi tega seveda velik hrup. Piše se zopet o panslavizmu in podobnih frazah. Pa tudi minister je nekako osorno poslanca zavrnil. Stvarno je minister pač jako malo povedal, ugovarjal je pa, da se vnanja politika sploh parlamentarno kritikuje in rekel je, da se sploh vnanja politika ne sme presojati s stališča jednega samega naroda.

Z ministrovimi nazori se mi nikakor ne moremo strinjati. Delegaciji sta vendar za to, da kontrolirata vsesкупno državno poslovanje, ne pa samo zato, da dovoljujeta denar. Kalnokyjevi nazori so naravnost poniževalni za naš parlamentarizem. V tem, da se vnanja politika ne sme presojati s stališča jednega naroda, se mi popolnoma strinjamo z ministrom vnanjih stvari. Biti ne sme ne madjarska, ne slovanska, pa tudi ne nemška, temveč jedino avstrijska. Pripetilo se je pa, da se je baš avstrijsko-nemška zveza hvalila jedino z nemškega stališča, ali vendar vlada proti temu ni ničesa imela. Naglašalo se je, da je to zveza dveh sorodnih narodov. Ravno zaradi presojevanja te zveze z nemškonarodnega stališča nekateri avstrijski Slovani nemajo pravega zaupanja v to zvezo. Dr. Eimu se tudi toliko zameriti ne more, če je stvari presojeval s čisto narodnega stališča, ko so drugi je že večkrat takega stališča presojevali.

Tudi mi odločno zahtevamo, da ta zveza ne vpliva na našo notranjo politiko. V tem oziru mora Avstrija ohraniti si popolno samostojnost.

Nemčija in Italija sta pa prejšnja leta bili tako sovražni, da pač ni čudno, če dobri Avstrijci v njih zvezo nemajo pravega zaupanja. Poleg tega se pa še misli, da te dve državi podpirata nemškonarodno

gibanje in pa Italio irredento v naši državi; povodov, da se sodi tako, se ne manjka. Gledé Italije so pa še drugi pomisleki. Pravi katolik je težko za to zvezo, posebno če pomisli, da ž njo jamči Italiji celoskupnost, torej se s tem priznava, da poseduje ta država Rim ne le faktično, temveč tudi pravno.

Vnanja uprava se pri sklepanju zvez seveda mora ravnati po razmerah, in pri sedanjih razmerah, pravijo, da druga zveza ni mogoča. Rusija ne more in noče sklepati nobene zveze. Koliko se že Francozi poganjajo za zvezo z Rusijo, ali dosedaj zastoj. Tudi Andrassy in Kalnoky sta se že poganjala za tako zvezo, pa brez uspeha. V Rusiji se pa za tako zvezo ne dajo pridobiti, razven če jim Avstrija prepusti popolno svobodno roko na Balkanu. To pa nam ni mogoče. Potem bi bili obdani od dveh strani od Rusije in njenih zaveznic, kar bi utegnili biti osodepolno za našo državo. Tudi naši industrijski izdelki morejo le na vzhodu najti nova trgovišča. To vedó tudi dr. Eima rojaki, ki so se mnogobrojno udeležili razstave v Plovdivu. Rusija bi pa vsekako zaprla pot na Balkan našim izdelkom, vsaj vemo, kako zapira svojo mejo z visokimi carinami.

Zveza s Francijo ni lahko mogoča. V tej državi je jako malo stalnosti. Poleg tega pa Francoze vodi le jeden smoter, namreč osveta proti Nemčiji. Razven tega se pa Francozi tako poganjajo za rusko prijateljstvo, da ni misliti, da bi branili naše koristi na Balkanu.

Ti vzroki poleg drugih čisto osebno-političnih vodijo nekatere, da trdó, da je Avstrija sedaj navezana na trodržavno zvezo. Iz tega pa še ne sledi, da bi zmiraj morala ostati v tej zvezi. Če morda Rusija premeni svojo politiko in se povrne k onim nazorom, ki so v Peterburgu vladali malo pred berlinskim kongresom, tedaj se pa Avstrija lahko ž njo zaveže.

Tedaj so v Peterburgu bili še za svoboden razvoj balkanskih narodov, in baš Avstrija je bila, ki je še na kongresu bila pripravljena, podpirati te ruske težnje, katerim se je pa Rusija tedaj že bila

odrekla. Političen položaj se vedno spreminja, zaradi tega se pa vlada ne sme predolgo vezati, temveč mora se ravnati po razmerah. Pred vsem naj se pa vedno drži načela, da vnanja politika mora biti avstrijska, in se ne sme ozirati le na želje jednega avstrijskega naroda. Če bode taka, podpirali jo bodo lahko vsi avstrijski narodi.

Shod katoliško-političnega društva v Dobu.

Včeraj je priredilo katoliško-politično društvo javen shod v Dobu. Mnogo lepih shodov je že doživelo naše katoliško-politično društvo, a njegov shod v Dobu sme se prištevati sijajnim. Dob se je ta dan odel s praznično obleko. Ako si se bližal prijazni vasi to popoldne, pozdravljale so te lepe papeževe, slovanske in cesarjeve zastave, in topiči so mogočno grmeli. Pri vrodu v vas pred županovo hišo je bil napravljen lep slavalok v pozdrav mnogoštevilnim góstom. Osnovni odbor dobski, na čelu mu g. župnik in g. župan z mnogimi drugimi duhovniki in občinskimi možmi, pozdravil je odborlike katoliško-političnega društva in druge društvenike došle iz Ljubljane.

Shod se je vršil v velikih, prav okusno ozaljšanih prostorih župana B. Zarnika. Zborovališče je bilo obdano z zelenjem in zastavami. Križ in poleg križa papeževa in cesarska podoba pričale so, pod kakim znamenjem da se zbirajo udje katoliško-političnega društva.

Že davno pred določeno uro so bili prostori za zborovanje polni do zadnjega kotička, mnogo jih je moralo stati tudi zunaj zborovališča. Pričujočih je bilo na shodu nad 800 vrlih mōž, udov katoliško-političnega društva in po njih vpeljanih góstov. Videli smo mnogo odličnih góstov. Počastili so s svojo navzočnostjo ta shod prečast. gg.: Jan. Oblack, dekan iz Kamnika; Tom. Kajdiž iz Moravč, Murnik, Orel in več drugih odličnih meščanov iz Kamnika.

LISTEK

Zločin na porušenem mostu.

(Francoski spisal Jean Grange.)

II.

Nakup Blanzackovih posestev je bil tako gotovo že dognan in dogovorjen, da so nam lastniki dovolili, naj ob svojih troških pričnemo na graščini, kakor so posestvo v obče ljudje nazivljali, nekatere potrebne in koristne preuredbe. Proračun, kakor je to že običajno, je bil prekoračen, te premembe so popolnile vse naše imenja, koje smo vzeli seboj. Zaradi tega je nameraval odpotovati oče moj v Pariz tri tedne prej, nego je sploh sklenil. Šel je torej v Pariz, da vzame iz Rivetove in Andrieuxove banke 400.000 frankov, koje je potreboval v poplačenje zemljišče in vrhu tega še nekoliko tisoč frankov, koji so mu pripadali iz dobička za minolo leto.

Dva dni pred dogovorjenim odhodom očetovim čitam „Razne vesti“ v svojem „žurnalu“, kar se moje oči upró v nastopne vrstice: „Javlja se nam polom znamenite Rivetove in Andrieuxove banke. Prvi je pobegnil, poslednjega so našli v pisarni s razstreljeno glavo. Dolgovi znašajo tri milijone, in bla

gajnica je prazna ali do malega izpraznjena. To katastrofo, kakor mnogo jednaci, prouzročile so ogromne izgube na borzi. Med osebami, koje so največ izgubile, se s pomilovanjem navaja ime gospoda Rémoisa, bivšega kompanjona propale tvrčke. Nesrečna bankerja bi bila bolje storila, da sta poslušala g. Rémoisove svete, ker je bil vedno zoper to, da se banka spušča v borzne špekulacije, in je ta ugovor dal tudi zabeležiti v družbina pravila. Izguba g. Rémoisova se ceni na 600.000 frankov.“

Človek, kojemu je iznenade prizadet hud udarec na glavo, občuti približno to, kar sem občutil i jaz po prečitani novici. Trudil sem se, da ostanem miren in nerazburjen. V tem trenutju vstopi v sobo moj oče. V obličju je bil bleđ, toda povsem možat in odločen.

„Pst!“ veli, — „ni besedice o tem pred so-progo, pred otrokoma in posli. To poročilo je malo pretirano. Je-li možno, da bi bil zavod prve vrste v jednom letu poteptan v prah in blato? Pisal ti bom, kakor bom utegnil. Nádejam se, da mi bode móči poslati še dovolj dobra poročila.“

„O, ljubi oče; vrli, čestiljivi starček! Da z vašo krvijo in imenom nisem tudi podedoval trohe vaše možatosti!“

Ravnal sem nespametno, da sem ženi svoji prikrival naš položaj. O njem je zvedela drugi dan v sožaljnem listu, kojega ji je doposlala znana dama iz Sv. Morica (Saint-Maurica). Bil je hud udarec zá-njo. Za nekoliko dnij se je zopet shujšalo njeno zdravje. Ni se bala revščine za svojo osebo, toda za hčerko in zá-me. Zamán sem se trudil uveriti jo, da je ta vest pretirana in da se je mojemu očetu posrečilo rešiti še dosti znatno svoto iz občne izgube. Žena moja je bila neobičajno občutljiva, a tudi jako previdna. Uvidevala je, če jeden bankerjev pobegne, drugi si pa nasilno vzame življenje, da sta to učinila samo zaradi tega, ker sta imela ogromne izgube. Njeni napor, posnemati mojo neupogbenost, mojo filozofijo, kakor je dejala s trpkim usmevom — bili so neuspešni. Živčna bolezen položi jo na postelj. Poklicani zdravnik se izjavi, da ji nevarnost sicer ne preti, ali bolezen bode dolgotrajna. Zapiše ji jako obširno in drago zdravljenje.

Minevali so dnevi in tedni, ali od očeta ni bilo še nijednega poročila. Kaj se je ž njim zgodilo? Kaj dela v Parizu? Pišem dvema uradnikoma bivše banke, a še odgovora nisem prejel na svoj list. Semtertja so govorčili, da je bil g. Rémois malo-

Shodu je predsedoval društveni podpredsednik, vodja in poslanec g. Fr. Povše, ki je navzočeh zbranih v tolikem nepričakovanim številu iskreno pozdravil ter na to po svoji navadi zgovorno, obširno in temeljito razpravljaj gospodarske stvari, ki posebno zanimajo našega kmetovalca, ter v sklepu svojega govora pojasnoval namene katoliško-političnega društva, ki bode vzlasti tudi v gospodarskem oziru se trudilo, da deluje v blagor slovenskega oratarja.

O drugi točki dnevnega reda: „Prvi slovenski katoliški shod“, je govoril od navzočih burno pozdravljen g. dr. Ivan Šušteršič. Razlagal je v svojem govoru sklepe prvega slovenskega katoliškega shoda in pojasnoval, zakaj da se od strani liberalcev temu shodu toliko nasprotuje. Opisoval je nadrobneje narodno-napredno ali liberalno stranko med Slovenci, ter dokazoval, da naši liberalci niso škodljivi slovenskemu ljudstvu samo v duševnem, verskem oziru, marveč tudi v gmotnem. To so slovenski liberalni deželni poslanci pokazali pri raznih prilikah v deželnem zboru; to se je zgodilo pri vprašanju gledé na legalizacijo, višjo deklislo šolo itd. Z veliko pozornostjo so poslušali navzoči ta poučljiv govor ter ob sklepu živahno pritrdjevali čvrstemu govorniku.

K tej točki se je oglašil g. Jan. Kalan, kapelan iz Doba, ter v navdušenih in prepričevalnih besedah poslušalcem pojasnoval poljudno, za kaj da se dandanes med nami gre, zakaj da sta si v nasprotju naša katoliška in liberalna stranka. Končal je g. govornik, da, kakor so nekda slovenski knezi na gosposvetem polju prisegali zvestobo sv. veri, taki tudi sedaj Slovenci prisegajmo zvestobo sveti veri, katere nam noben naval odnesti ne sme.

O tretji točki dnevnega reda: „O tisku“, govoril je g. And. Kalan, ter z domačo besedo pojasnoval, kako važen da je dandanes tisk, kaj zahtevamo kot katoličani in Slovenci od knjig in časnikov, katere mi plačujemo in beremo. Samo ob sebi je umevno, da tistim, kateri pišejo proti katoliški veri ali proti slovenski govornici, moramo povsod vrata zapreti; a katoličanu ni dovolj, da knjiga ali časnik ničesar ne piše proti veri, on zahteva, da podlaga vsemu pisanju morajo biti nauki katoliške vere.

Časniki, ki se za najpotrebnejše, za človeku jedino potrebno ne zmenijo, taki časniki niso priporočila vredni. Hvala Bogu, da nas Slovence družba sv. Mohorja, ki bo samo letos razposlala nad 346 tisoč izvodov knjig med svet, oskrbuje z lepim berilom, in tudi sicer imamo mnogo dobrih časnikov. Take si torej vsi naročajmo, take širimo in berimo!

Pri točki: „Slučajni nasveti“ bila je predložena in soglasno ter z navdušenjem vsprejeta ta-le resolucija:

„Na shodu katoliško-političnega društva v Dobu zbrani slovenski možje pozdravljajo in radostno odobrujejo program prvega slovenskega katoliškega shoda ter izrekajo svojo neomejeno zvestobo in globoko udanost prevzvišenemu pokrovitelju I. slovenskega katoliškega shoda, mil. gosp. knezoškofu ljubljanskemu, ter

odločno obsojajo cerkvi katoliški in narodu slovenskemu sovražno postopanje narodno-napredne stranke.“

Predsednik shodu, vzpodbujajoč navzoče k zvestobi do papeža Leona XIII. in do cesarja Franca Jožefa I., sklene prelepo zborovanje.

Nato se čast. g. župnik Jan. Gerčar v imenu župnije in občinski svetovalec g. Mih. Birk v imenu občinskega odbora iskreno zahvalita odbornikom katoliško-političnega društva in slavnostnim govornikom, ki so se potrudili od daleč ter priredili tako lepo zborovanje. — Odbor katoliško-političnega društva pa izraža na tem mestu iskreno zahvalo čast. gosp. župniku, za osnovo shoda velezaslužnemu g. kaplanu Jož. Novaku, županu B. Zagniku in njegovim občinskim odbornikom, kakor tudi vsem vrlim možem, ki so prihiteli od blizu in daleč v tolikem številu na društveni shod.

Glasba, cerkveno petje.

(Poročal P. Hugolin Sattner na kat. shodu v odseku za vedo in umetnost.)

(Konec.)

V velikih semeniščih je gregorijanski koral glavna stvar. Vsak bogoslovec mora znati vsaj najpotrebnejše speve za sveto mašo, officium defunctorum itd., ker to rabi skoro izključivo vsak. Koliko se da storiti v dveh urah na teden poleg tega, da ob času skušenj petje odpade, ni težko presoditi.

Vspehi naših resolucij niso v naših rokah. Zatorej se za zdaj ravnajmo po starem geslu: „Človek, pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal.“ Iščimo pripomočkov in priložnost za glasbeno izobražbo v dobrih pevskih in glasbenih zavodih. Tak zavod za glasbo je „Glasbena Matica“, ki je zlasti zadnje leto pokazala, da zasluži najkrepkejšo podporo. Galusov koncert zasluži, da se zapiše v kroniko „Glasbene Matice“ s zlatimi črkami. Škoda, da je bilo le malokomu dano, prisotnemu biti pri tem koncertu. Prepričali bi se bili, kako divno lepa je stara klasična muzika. Vendar ste danes slišali pri ofertoriju eno točko, „Laus et perennis gloria“, katera je gotovo vnela vsacega prijatelja umetnega cerkvenega petja.

„Glasbena Matica“ deluje z najboljšimi učiteljskimi močmi. Ta zavod tedaj priporočam slavnemu občinstvu, da ga podpira in svoje deco izroča lepo vrejeni Matični šoli. Ob sebi se ume, da bomo „Glasbena Matica“ podpirali toliko časa, dokler imamo garancijo, da se po nji nikdar ne žali verski čut slovenskega ljudstva. To skrb tedaj izročimo slavnemu odboru.

Za cerkveno glasbo imamo Cecilijino društvo, ki ima res lep namen, je že mnogo storilo za povzdigo cerkvenega petja, vendar ne najde potrebne podpore. Od ene strani delajo zapreke tisti, ki bi morali najbolj pomagati, in to nas je vsigdar jako bolelo. Od druge strani se nam očita, da izbacivamo iz cerkve narodno petje, naroden jezik, ko vendar damo vsakemu svoje: Liturgičnim slovesnostim liturgični — latinski jezik, kakor velevalo obredi; neliturgičnim domači jezik, kakor dovoljuje sveti prestol.

maren in nepreviden. Prenaglo se je odpovedal kompanjonstvu in vzdignil svoje premoženje iz banke, ne da bi bil na to opozoril svoje kljente. Dolžili so vsi le njega.

Saj veste, na svetu je že takó, da je nesrečnež vselej kriv!

Upravnik konkurzne ostaline, kojega sem vedno nadlegoval s pismi, jame končno poizvedovati po očetu. Izvedel je, da je oče zbolél v hotelu, v kojem se je nastanil, in se sedaj nahaja v bolnišnici. Zagotavljal me je, da je to samo vsled prevelike razburjenosti, in da mi oče pošlje skoro list. Neizogibno je trebalo torej, da grem sam v Pariz.

V svojih pismih sem rotil tudi upravnika konkurzne ostaline, naj mi odkritosrčno pové, koliko bomo neki še po njega mnenju rešili od naših 619.000 frankov. Odgovori mi, da je možno, da moremo dobiti nazaj še nekaj tisoč frankov, toda trajalo bode to poldrugo leto. Najpametneje je, če se na nič ne zanašamo.

Tem smrtnim mukam se kmalu pridružijo denarne zadrege, posledica bode in pomanjkanja. Blaznaške poprave so, kakor sem že omenil, pogoltnile do zadnjega krajcarja vse premoženje, koje

smo bili vzdignili iz banke. Dozvedevši iz novin to strašno vest, imeli smo doma vsega samo še tisoč frankov. Polovico sem vsilil očetu, ko je odpotoval v Pariz, ostalih petsto frankov smo kmalu potrošili, dasi smo do skrajnosti stiskali novce. Iz službe sem odpustil slugo, kateri je pri nas opravljaj službo kočijaža in komornika. Mlada varuhinja, koja sta otroka nad vse rada imela, pustila nas je hitro in hladno. Obdržal sem samo staro ženó, katero smo neobhodno in nujno potrebovali, seveda za malo plačo.

Najhuje je bilo še to, da nismo nič mogli prodati, ker pohištvo v tej hiši ni bilo naše, niti prelepi piano, na kojem sta se učili hčerki moji.

„Karol“, pravi neko noč soproga, „škoda si brez krajcarja. Treba, da greš v Aix ali pa v Marselj in ondi prodaš moje nakitje in dragocenosti; veš, da so veljale 8000 frankov; možno, da dobiš zánje šest ali sedem tisoč frankov. To nam zadošča za kruh in stanovanje dve leti, kajti zdravnikovi propisi me malo brigajo, jako dragi so in me samo nadlegujejo. Zajedno moramo odpovedati stanovanje lastniku „Solnéne vile“ ter poiskati cenejšega stanovanja bodisi v mestu ali na deželi.

(Dalje sledi.)

Stvar je že tolikrat in tako temeljito razrešena, da se mi res ne ljubi, dalje o tem govoriti. Kjer ni blage volje, tam je odveč vsak dokaz. Naši nasprotniki, kjerkoli morejo, privlečejo koga za lase, da nas z njim tepó. Tako pokojnega Volčiča v knjigi Mohorjevi, lansko leto pa Potočnika pri slavnosti v St. Vidu. Se vé, rajni se vé ne oglašajo, sicer bi vam povedali, s katerega stališča imate presojati nje in njihova dela. Za Volčiča sem se oglašil v „Glasbeniku“, bodi mi dovoljena le kratka beseda še za Potočnika.

Letos sem slučajno dobil v roke „Officium in Nativitate Domini etc. Anleitung zum Gregorianischen Choral, zusammengestellt von Blasius Potočnik, Pfarrer. Laibach 1859“, torej v dobi, ko pri nas o cecilijaneh še ni bilo duha ne sluha. Ondi berem koncem zgodovinskega uvoda:

„Nachdem in unserem überbildeten Jahrhunderte mit dem kirchlichen Geiste auch alles würdevolle in der Kirchenmusik zu entschwinden droht, und auf unseren Kirchenchören durch längere Zeit mehr türkische als kirchliche Musik geherrscht hatte, ist es wohl das erfreulichste Zeichen, dass auch in dieser Hinsicht, namentlich in Deutschland, ein besserer Geist zu wehen anfängt, und es wird zur Beförderung eines besseren Kirchengesanges gewiss Vieles und Grosses beitragen, wenn zuerst die Geistlichen und Kantoren zur besseren Kenntnis und grösseren Einübung des Choralgesanges gelangen, zu welchem Zwecke ein Schürfflein beizutragen, gegenwärtige Anleitung zum gregorianischen Chorgesange bestimmt ist.“

Jaz mislim, da se že iz tega malega dá povzeti blagi duh Potočnikovih nazorov. Sapienti sat.

Jaz imam upanje, da se bode mladi duhovni naraščaj navdušil za cecilijanske ideje, ki ni nič drugega, nego pokorščina do cerkvene oblasti in spoštovanje cerkvenih določil. Vsaj toliko vas smem zagotoviti, da gg. bogoslovci pridno prebirajo v to stroko spadajoče spise, da se v govorih navdušujejo za to idejo, da so letos naročili, če se ne motim, 23 „Glasbenikov“, da se z vso resnobo urijo v koralnem in vedglasnem petju.

Od te strani torej enkrat pričakujem krepke podpore in delavnosti. Je pa tudi skrajni čas, ker v cecilijinem društvu ni več prvotnega življenja. Taka se godi menda tudi goriškemu in lavantinskemu društvu. Sem ter tje se čujejo kaki pojavi, a kmalu se plamen zopet poleže.

Usojam se vprašati: Ali bi ne kazalo, da zedinimo vsa tri društva? Ozamljeni premoremo tako malo, moči so razcepljene, denarna sredstva majhna. Bi li ne šlo „viribus unitis“ bolje? — Toplo priporočamo to stvar občnemu zboru cecilijinega društva, ki se ima vršiti takoj po dokončani sekcijski sesiji za vedo in umetnost.

In če se posreči ta unija, potem je rešeno tudi zadnje vprašanje: Bi li ne kazalo, da se preustroji orgljarska šola v skupno šolo za vse slovenske vladikovine? Po mojem mnenju je to neobhodno potrebno, sicer nam zamrje šola. Ta šola nima primernih in zadostnih prostorov, in še te živa najbolj po milosti preč. gosp. predsednika Cecilijinega društva, prošta dr. Ant. Jarca, ki se ne naveliča poslušati dolgočasne vaje gojencev. Instrumentov bi potrebovala trikrat toliko. Učni red je še vedno pomanjkljiv.

Vse to bi se dalo spopolniti, da je sredstev. Sedaj pa se mora šola životariti in se zadovoljiti z najpotrebnejšim, in čaka boljših časov. Lahko mi kdo poteče: Šole ni več treba. Jaz pa pravim: Za vse slovenske vladikovine jo je treba. Dokaz temu, ker se oglašja va njo toliko učencev leto za letom, da ni mogoče vseh vsprejeti, in večina učencev je menda iz tujih škofij. V tem smislu tedaj gorko priporočamo orgljarsko šolo.

Meni odmerjeni čas je že davno potekel, odpustite. Treba je bilo resolucije krepko podpreti. Sedaj pa prošim, slava gospóda, da jih sprejmete in potem vtrajno delate vsak v svojem delokrogu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Notranje dežele.

Delegacije. V vojnem odseku ogerske delegacije bile so kaj burne razprave. Celo pristaši vladne stranke so hudo kritikovali vojni budget. Posebno sta pa dva govornika skrajne levice se odlikovala s svojo brezobzirnostjo. Posebno se je naglašalo, da naj vse vojaške oblasti z ogerskimi oblastmi obdejujejo izključno v madjarsčini in pa, da se osnuje tretja vojaška akademija na Ogorskem. Vojni minister je dokazoval, da tretje vojaške akademije treba ni, da bi tudi preveč veljala. Govorniki so ga pa spominjali na obljubo, da se vojaška akademija na Ogorskem osnuje, ko bode število gojencev na dunajsko-vojvodiški vojaški akademiji nad 450. Toliko jih je pa že letos. Odsek je torej v resoluciji pozval vojno upravo, da to akademijo osnuje.

Dunaj. Danes je volitev na Dunaju. Glavna borba bode med dr. Kronawetterjem in baronom Wittinghof-Szellen. Konservativci bodo volili poslednjega, če tudi ni konservativce. Kronawetterja ne morejo voliti, ker se je že odločno izrekel proti veri. C. kr. uradniki pa tudi ne morejo voliti Kronawetterja, ker je on ob svojem času celo predlagal slavljenje stoletnice francoske revolucije, katera je naš cesarski rodbini bila napravila toliko žalosti in nesreče. Ker imajo nemški nacionalci svojega kandidata, protisemitje pa tudi, je mogoče, da pride do ožje volitve. Vsekako je pa ta volitev velicega pomena, ker jasno kaže, kako je že nazadaval liberalizem na Dunaju. Liberalci sami brez konservativcev bi nikakor ne mogli preprečiti, da bi na bil izvoljen dr. Kronawetter, ki je na pol socialni demokrat. Proti njemu se neso upali niti kandidata postaviti, dokler ni baron Wittinghof-Szellen na svojo roko napovedal kandidature. Oglašilo se je bilo nekaj drugih kandidatov, ki so pa kmalu izgubili pogum in kandidature umaknili.

Ogorsko. Med ministri ni več jedinstva. Nekateri so za razpustitev cerkve, drugi pa za hud boj. Nasprotje med ministri je tako veliko, da je učni minister že hotel dati svojo ostavko. Pregovorili so ga še, da je še ostal, ali s tem je težava le za nekoliko časa odložena, ne pa odstranjena. Pričakovati je vsekako, da se pride do partijske ministrske krize. S svojo predlogo o civilnih matrah za krste otrok iz mešanih zakonov se učni minister nikakor ne bode pomagal iz zadrege. V zbornici poslancev bode za svojo predlogo pač dobil večino, ali v gorenji zbornici pa utegne zadeti na hud upor. Večina gospodske zbornice stoji v tem vprašanju čisto na načelih katoliške cerkve, kar se je že enkrat očitno pokazalo. — Proti tiskarju, ki je tiskal spomenico, katero je rumunska deputacija hotela izročiti cesarju, se je začela kazenska preiskava. Madjari bi menda radi s silo udušili vsak svoboden pojav rumunske narodnosti.

Vnanje države.

Francija. Usmiljenim sestram sv. Vincencija v Parizu je nekdo zapustil hišo, ki nese na leto 4000 frankov in 10.000 frankov v denarjih. Vlada pa ne dovolja, da bi red prevzel to volilo. — Že vladni "Temps" vzdihuje zaradi prevelikega naraščanja dolgov. Pričakovalo se je od carin nad sto milijonov več dohodkov, v resnici se bodo pa komaj sedanjí dohodki dosegli. — Zaradi strajka v Carmouxu je pa med ministri hudo nasprotje. Radikalni člani v ministerstvu se potegujejo za delavce in baje mislijo dati ostavko, če vlada ne stori ničesa proti rudarski družbi. Zmerni člani v ministerstvu pa mislijo, da je treba družbo varovati, ker ni ničesa nepostavnega ukrenila. Rudnik v Carmouxu je dobil več novih delavcev, ali prejšnji delavci so pa delavce odpodili od dela. Celo vojniki ne morejo vselej uspešno braniti delujočih delavcev.

Nemčija. Razpor med državnim kancelarjem in prusko vlado je precej resen. Caprivi je poslal novo vojaško predlogo pruski vladi, da jo pregleda. Pruski ministri pa s tem neso bili zadovoljni in so zahtevali, da se jim dovoli tudi predlogo pregledati in predelati. Državni kancelar pa tega ne dovolil, ker bi potem tudi Saksonska, Bavarska in Virtemberška z jednako pravico smele zahtevati, da se jim pošlje v popravilo nova predloga, ker imajo tudi svoje vojne ministre. Pruska vlada bi pri pregledovanju imela pred očmi le pruske interese, in kdo vé, če bi potem predloga še ugajala drugim nemškim državam. Sicer se pa tukaj ne gre le za vojaško predlogo, temveč se bje boj med Caprivijem in Miquelom, boj med konservativizmom in liberalizmom. Konec tega boja utegne biti, da odstopi grof Caprivi še od državnega kancelarstva ali pa da se pruska vlada tako preustroji, da bode Caprivi zopet ministerski predsednik in Miquel pa popolnoma izginil s političnega pozorišča. V poslednjem slučaju bi verska šola prišla zopet na odločni red.

Izvirni dopisi.

in logatec okrajna, dne 7. oktobra. (Nova okrajna cesta iz Logatec v Rovte. — Kdaj dobé Rovtarji svojo pošto?)

Kmalu bode dodelana nova okrajna cesta iz Logatec v Rovte, ki se dela že šesto leto. Stala bode pa tudi mnogo tisočakov, kajti dela se, rekel bi, prepotratno. Tako bi se n. pr. skoro povsod lahko opustili cestni mejniki (kantoni), ki bodo sami stali več tisoč goldinarjev.

Zlasti bode cesta občutljivo zadela Rovtarje, ki morajo opravljati že toliko let sem vožnjo tlako. V tej jeseni je moralo biti vsak dan 25 vóz pri cesti. Vendar so Rovtarji veseli nove ceste, ker jim bode pač mnogo koristila; veselili so se je zlasti zaradi tega, ker so pričakovali, da, kadar bode cesta dodelana, dobé pošto. Že pomladi so vložili občinski urad rovtarski, trije farni uradi (Rovte, Zavrca in Vrh), vodstvo jednorazrednice v Rovtah in mnogo drugih prošnjo na poštno ravnateljstvo, da bi se ustanovil v Rovtah poštni urad. Potrebna bi bila pač pošta v Rovtah, saj bi služila trem faram, ki imajo mnogo čez 3000 prebivalcev. Rovte same imajo 2136 duš. Koliko je pošt samo v obližji, ki imajo v svojem delokrogu mnogo manj prebivalcev. Spominjam samo na Hotedršico in Horjul. Logatec s svojimi 3000 prebivalci ima celó dve pošti. Kdo bi si mislil po tem takem, da bode imela prošnja za pošto v Rovtah svoje nasprotnike?

In vendar je videti iz neke notice v "Slov. Narodu" od 29. avgusta t. l., ki mi je prišel slučajno v roka, da bi ta pošta ne bila posebno ljuba nekemu gospodu, ki trdi, da bi bil poštni promet premajhen. To vendar ni prav, veliko občno, ki plačuje, skoro bi rekel, več zemljiškega davka, kakor obe logaški skupaj, izključiti od prometa, jej zapirati pot do družega sveta. Kjer gre za blagor in korist cele občine, tam mora pač odjenjati skrb za lastno korist.

Res je sicer, da ni sedaj z Rovtami Bog vé kakega poštnege prometa. Pomisliti pa je, da bi pristopili novi pošti še dve fari, Zavrca in Vrh, ki ste sedaj pod žirovsko pošto. Da pa tudi z Rovtami samimi ni poštni promet tako malenkosten, naj pričuje to, da prihaja v Rovte samo od "Domoljuba" in "Kmetovalca" 44 iztisov. Razven tek dveh prihaja pa v Rovte še več drugih časopisov.

V Rovtah je tudi več trgovcev in gostilničarjev, ki imajo vedno kaj opraviti pri pošti. Sicer pa skušnja kaže, da se promet povsod pomnoži, kadar se pošta ustanovi. Sedaj pa nobeden rad ne dobiva po pošti in ne pošilja po pošti, ker je dolenje-logaška pošta oddaljena dobre dve uri.

Mogoče je, da bi se prva leta pošta ne izplačevala, saj se tudi druge pošte na Kranjskem ne; vendar zahteva že pravica, da se Rovtarjem, ki plačujejo ravno tako pošteno svoje obilne davke, kakor drugi državljani, olajša občevanje z drugim svetom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. oktobra.

(Častni dnevi kranjskega mesta.) Iz starodavnega mesta Kranja se nam poroča*) o prekrasni slavnosti, katera ostane v neizbrisnem spominu vsem meščanom, ki so ji bili priče in bo z zlatimi črkami zapisana v zgodovini kranjskega mesta. Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski, ki so včeraj teden posvetili vso prenovljeno podružnico svetega rožnega venca, so včeraj ob prav ugodnem vremenu posvetili po neumornem trudu pred. gosp. mestnega župnika in dekana Mežnarca od zunaj in znotraj jako okusno prenovljeno veličastno mestno farno cerkev, ki je najlepši božji hram iz gotične dobe na Kranjskem. — Vsprejem, katerega so priredili meščani svojemu škofu, bil je nad vse sijajen in prrsčen. Mesto je plapolalo v brezbrojnih zastavah in zvesti tolmač srčnih čutil kranjskega mesta, blagorodni g. župan Šavnik, pozdravil je v iskrenih, ganljivih besedah prevzvišenega gosp. knezoškofa. Zvečer pa je krasna razsvetljava celega mesta s sijajnim bliščem tisočernih milih lučic glasno izražala verno udanost vrljih kranjskih meščanov do njihovega škofa. In te velikanske manifestacije ni mogla preprečiti nobena še tako silna in nadležna protigatacija. Zares elementarno silo dali so kranjski meščani pred celim svetom dušek svojemu katoliškemu prepričanju, ker so na tako izvanreden način pokazali verno udanost svojo škofu svojemu ter s tem slovesno izrekli glasen protest proti postopanju poslanca svojega, g. dr. Ivana Tavčarja, ki v deželni zbornici

in drugod pri vsaki priliki z neslanimi, nedostojnimi in brezobzirnimi opazkami kaže svoje nasprotstvo proti prevzvišenemu g. knezoškofu ljubljanskemu in proti načelom, katera zastopa. Kranjsko mesto postopanja svojega poslanca ni moglo huje obsoditi in ni moglo lepše, krepkeje in impozantneje izraziti svoje udanosti škofu svojemu, kakor z veličastnim svojim sprejemom, katerega mu je priredilo in tudi sebe meščani niso mogli bolj počastiti, nego so to storili v svojih častnih dneh. Zato slava kranjskim meščanom! Čast in slava mestu in dičnemu tolmaču njegovih čutil, g. županu!

(Občine sv. Jurij pri Kranju udanostna izjava prevzvišenemu knezoškofu.) Občina šenčurska pri Kranju je odposlala prevzvišenemu knezoškofu naslednjo izjavo: "Prespoštljivo podpisani zastop županije Sv. Jurij pri Kranju najodločneje obsoja zlobne javne, pismene in ustne napade na prevzvišeno Vašo osebo povodom "prvega slovenskega katoliškega shoda", izraža Vam svoje sožalje v Vaši bridkosti, ki Vam jo prouzročujejo ti napadi; izreka Vam kot svojemu od Boga poslanemu višjemu pastirju svoje največje spoštovanje in Vas zagotavlja neomahljive zvestobe, udanosti in pokorščine. Županstvo Sv. Jurij pri Kranju, dne 7. oktobra 1892. Matej Barlé, župan; Janez Sajovic, Jakob Kozelj, Fr. Okorn, Martin Rogel, svetovalci; Jož. Ropret, L. Hacin, J. Sajovic, Mih. Stempihar, Martin Sajovic, Anton Kukelj, Jan. Blague, Peter Senk, Jož. Sajovic, Val. Selan, Jan. Jekovec, Jan. Barlé, Mih. Barlé, Mat. Jenko." — Slava zavedni občini in njenemu vrlému občinskemu predstojništvu! Vedno jasneje se kaže, kje da je "složen in jedni narod", namreč na strani svojega škofa. Živela taka jedinst!

(Prezentacija.) Za župnijo Fara pri Kostelu je prezentovan dosedanji župnik v Banji Loki, č. g. Matija Gerzin.

(Svetčev banket) vršil se je včeraj popoldne na starem strelišču. Govori se, da se je zbralo okoli 200 udeležencev, večinoma seveda iz Ljubljane. Natančneje o banketu ne vemo, ker banket je bil pristopen le takim, ki so se skazali s pristno radikalno svatovsko obleko. Hoteli so pač biti "složen in edin narod" in — bili so!

(Požara.) Včeraj popoldne je pogorel z ajdo napolnjen kozolec blizu vižmarske postaje. — Zvečer okoli polu 8. ure je naznanil strel z Grada požar na dolenski cesti blizu gostilne "pri rudečem križu". Pogorela je posestniku in mesarju Ocvirku šupa, v kateri je bilo do 400 stotov sena spravljenega.

(Umrl.) je danes zjutraj v Ljubljani znani bivši trgovec g. Valentin Hoerman, ki se je kot ud družbe sv. Vincencija odlikoval s posebnim usmiljenjem in izredno skrbjo za uboge. Naj milostni Bog povrne blagemu možu njegovo dobrotljivost do revežev s plačilom v nebesih!

(Obsojen zaradi hudodelstva motenja božje službe in bogokletstva) je bil v soboto Al. Kolar iz Smartina pri Litiji od deželnega sodišča na 6 tednov ječe.

(Na sv. Višarjih) končale so se letošnje romarske slavnosti dne 2. oktobra, na rožnovensko nedeljo, s slovesno službo božjo. Ta dan bilo je na gori okoli 3000 romarjev. Dne 26. septembra prišel je na Trbiž zadnji letošnji romarski vlak s Štajerskega in Spodnjega Koroškega z nad 850 udeleženci. Vkupe je prišlo letos na sv. Višarje — od 26. maja do 2. oktobra — okoli 40.000 romarjev in tujcev.

(Iz Gorice) se nam poroča; Prevz. knezonadškof bodo zakrament svete birme delili v dekanatu ločniškem, in sicer: 9. oktobra v Ločniku; 10. oktobra v Mossi; 15. oktobra v Medani, kjer bo ob enem posvečevanje cerkve; 16. oktobra v St. Lovrencu; 17. oktobra v Kožbani; 18. oktobra v Bitjani; 19. oktobra v St. Martnu; 20. oktobra v Kojskem; 23. oktobra v Prevačini; 30. oktobra v Šempasu.

(Iz mariborske okolice.) Kaj naj zopet poročemo o najnovejši radikalni iznajdbi, češ, kar so duhovniki za narod storili, storili so to kot narodnjaki, ne pa kot duhovniki kot taki. Ta distinkcija je čisto puhlja, in kar je še huje, lažnjiva, izvirajoča iz nehalčnosti. Kot priprosti narodnjaki imajo duhovni pač bore malo ugleda pri nasprotnikih, le čitajte "Tagespost", "Marburger Zeitung" itd. Tudi kot osobno častivredni anačaji bi le malo dosegli za sveto narodno stvar. Ne v narodni surki, ampak v duhovni sukaji vzdignili so narodno trobojnico in delovali so z onim

*) Obširnej dopis priobčimo pozneje

ugledom, ki jim ga daje pred svetom sveta katoliška cerkev in s svojim duhovnim vplivom prišli do uspehov. To je tudi nasprotnik dobro spoznal in jih po krivici psoval, da zlorabljajo „Kanzel- und Beichtstuhl“. In kar je pripoznaval nasprotnik, noče videti „brat“ naprednjak. Recimo, to je skrajna — nehvaležnost!

(Slovensko gledališče.) Prestavljali so se včeraj Rosenovi „Diletantje“, igra tako malo pomembna, da ni izgubljati besed o njej. O predstavi lahko rečemo, da je bila dobra, posebno ženske vloge bile so vseskozi v dobrih rokah. G. Borštnik bil je dokaj srečen v maski in igri. G. Trnovski, ki kaže lep talent, in g. Verovšek bila sta na mestu, kar bi bil tudi g. Danilo, da ni bil šepetalec preglasen.

(Shod odposlancev obrtnih zadrug), ki se je vršil dne 4. t. m. na Ptuj, je sklenil, da pozove vse zadruge na Štirnem, Koroškem in Kranjskem, koje naj delujejo na to, da se v davčni odbor v drž. zboru pokličejo samo veščaki iz obrtnih krogov in da vlada takoj v prvem zasedanju drž. zbora predloži osnovo postave o šolskem nadziranju.

(Samomori.) Dne 25. septembra obesil se je 45letni, v dobrih razmerah živeči posestnik L. Šafneger v občini Trnja ves blizu Celovca. — Dne 26. septembra obesil se je 62letni dinar Fr. Tribelnig v Lipi na Zgorjem Koroškem. — Strašni so nasledki brezverstva.

Telegrami.

Dunaj, 9. oktobra. Konj barona Reitzensteina je poginil za vnetjem pluć.

Dunaj, 10. oktobra. Cesar je vsprejel v zasebni avdijenci podpolkovnika pruskega husarskega polka Ziethen, Schmerlinga, katelega načelnikom je imenovan cesar.

Boskovice, 10. oktobra. Pri državno-zbornski volitvi v boskoviškem volilnem okraju kmetskih občin je voljen Mladočeh Touček.

Budimpešta, 10. oktobra. Avstrijski delegatje so danes imeli posvetovanje in so sklenili pozvati predsednika delegacije, da stori potrebne korake, da se obravnave delegacij odlože zaradi slabega zdravstvenega stanja v Budimpešti. Seja budgetnega odseka, ki bi bila imela biti v sredo, se je odpovedala.

Budimpešta, 10. oktobra. Včeraj od polnoči do polnoči jih je zbolelo za kolero 36, umrlo 13, 6 pa ozdravelo.

Pariz, 9. oktobra. Vihar je zopet hudo poškodoval mesto Champagne. Nobena hiša ni nepoškodovana. V mestu Nimes je škoda in beda še večja. Okrog mesta so vsi poljski pridelki uničeni.

Rim, 9. oktobra. Ministerski svet je sklenil, da se razpusti zbornica, volitve razpišejo na 6. dan in ožje volitve na 13. dan novembra. Zbornici se pa skličejo na 23. dan novembra.

Atene, 10. oktobra. Včeraj so bile znova demonstracije vseučilišnikov proti novemu šolskemu zakonu. Pred vseučiliščem se je bilo zbralo veliko število dijakov. Policija in vojaki so razgnali demonstrante. Več so jih tudi zaprli.

Peterburg, 9. oktobra. Car je z rod-bino prišel v Škiernevice.

Tuji.

7. oktobra.

Pri **Maliču**: Feilhuber; Rosenberg; Zupančič, tovarnar; Steinwender, profesor; Machanek, Kohn, Clöss, Ottitzky, Hochstätter, trgovci; Burghardt, potovalec, z Dunaja. — Berba in Kušič, trgovci, iz Grada. — Cohen, trgovec, iz Hamburga. — Eckler, potovalec, iz Brunova. — Unger, potovalec, iz Augsburga. — Hönsig, oskrbnik, iz Tržiča. — Pučnik, zasebnik, iz Kranja. — Osternig, zasebnik, iz Brež. — Doljan iz Zagreba. — Klinar, zdravnik, iz Grada. — Župnek, vladni konicijent, iz Logateca.

Pri **Stonu**: Kurz, inženir; Kornblut; Grambach, Geiringer, Löwith, trgovci; Bergel, potovalec, z Dunaja. — Kiss, stavbeni podjetnik, in Rumel, inženir, iz Višnje Gore. — Schuler, davkarski nadzornik, iz Tolmina. — Kovačević iz Požege. — Kušar, odvetniški kandidat, iz Ljubljane. — Krause iz Berolina. — Fischl, potovalec, iz Brna. — Marnik, duhovnik, z Gorenjskega. — Herman, lekarnar, iz Bregence. — Hrvat s soprogo iz Djakove. — Gril s soprogo iz Klosterneuburga. — Sterer, zasebnik, iz Gorice. — Nanendorf, trgovec, iz Berolina. — Kaučič, trgovec, s soprogo, iz Prevaljev. — Gregorič, trgovec, iz Brežice. — Trogar, trgovec, iz Beljaka. — Leitner, trgovec, iz Lienca. — Pleše, trgovec, iz Loke. — Pachleitner, trgovec, iz Linca. — Kraus iz Budimpešte. — Gabrijel iz Cerkelj. — Lova, kapitan, s soprogo, iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Hoge iz Starega Loga. — Jug s sestro iz Ljubljane. — Premru iz Trsta. — Kresse, posestnik, iz Šalke Vasi.

Pri **južnem kolodvoru**: Bor, tehnik, iz Muggio. — Jech, fotograf, iz Oseka. — Kuprian iz Inomosta. — Keller s sestro iz Beljaka. — Sire in Zuenberger iz Kranja. — Partel, Pecovic, Kresan, Samene iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrina na 24 ur v
opazovanja	razkoma v mm	toplota po Celsiusu			
7. u. jut.	732.3	12.8	sl. svzh	oblačno	2.80
8. u. pop.	732.0	18.2	zm. jzap.	del. jasno	dež
9. u. zveč.	732.0	13.4	sl. jzap.	oblačno	
7. u. jut.	733.7	10.2	brezv.	megla	5.00
8. u. pop.	733.0	16.6	sl. jzap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	735.4	10.4	zm. szapad.	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 14.8° in 12.4°, oziroma za 2.2 in 0.1° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 12	Špeh poven, kgr.	64
Rež.	5 22	Surovo maslo.	75
Ječmen.	3 96	Jajce, jedno	08
Oves.	2 52	Mleko, liter.	08
Ajda.	5 77	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	4 87	Telečje	60
Koruz.	4 50	Svinjako	56
Krompir.	2 70	Koštranovo	36
Leča.	11	Pišanec	40
Grah.	10	Golob	17
Fizol.	8	Seno, 100 kgr.	2 05
Maslo.	92	Slama.	1 87
Mast.	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	7 50
Špeh svež.	56	„ mehka.	5

Velika 50krajcarska loterija.

Zrebanje

že 15. oktobra.

177 7

Glavni dobitok

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporočila:

J. C. MAYER v Ljubljani.

Zadnji teden za nakupovanje srečk.

Dunajska borza.

Dne 10. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	114 „ 90 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 20 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	989 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	310 „ 15 „
London, 10 funtov stl.	119 „ 70 „
Napoleon (20 fr.)	9 „ 51 „
Cesarski cekini	5 „ 69 „
Nemških mark 100	58 „ 77 1/2 „

Dne 8. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 35 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 40 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 30 „
Kreditne srečke, 100 gld.	190 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	21 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „ 25 „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	57 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2809	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 20 „
Laških lir 100	— „ — „

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% galskega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši pozvedovalni pisarni ustno in pisмено.